

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év március hó 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.vádlott** és társa indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. év február hó 3. napján kelt 9.B.1457/2011/90. számú ítéletét **az I.r.vádlott** tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének anyagi jogi megjelölése pontosan Btk.372.§ (1) bekezdés II. fordulat és (5) bekezdés a./ pont.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

Az I.r.vádlott ... lakóhelyei megszűntek, lakóhelye: ... tartózkodási helye: ...

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2014. február 3. napján kelt 9.B.1457/2011/90. számú ítéletével **az I.r.vádlott** bűnösségét folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében (Btk.372.§ (1), (5) bekezdés a./ pont) mondta ki. A bíróság ezért 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A törvényszék a **II.r.vádlottat** magánokirat-hamisítás vétsége (1978. évi IV. tv. 276.§) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

Az elsőfokú ítélet rendelkezett a bűnjelekről, a magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította és határozott a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész **I.r.vádlott** tekintetében a büntetés súlyosításáért, e vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett. I.r. vádlott az ítélethirdetésen nem jelent meg, utóbb írásban jelentett be perorvoslatot.

A II.r.vádlott tekintetében az ítéletet az ügyész, az érintett vádlott és védője is tudomásul vették, így az a kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

Az I.r.vádlott a fellebbezését 7. sorszám alatti beadványában megindokolta. Elsődlegesen felmentését kérte, mert a cselekmény nem bűncselekmény, illetve nem bizonyítható bűncselekmény elkövetése.

Másodlagosan az ítélet megalapozatlansága okán - mert a tényállás nincs felderítve, ellentétes az iratok tartalmával és helytelen ténybeli következtetésen alapul - az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A beadvány utalt arra, hogy eladási szándéka volt, amiért 2007. elejétől július 7. napjával bezárólag a cég átesett egy részletes jogi és pénzügyi átvilágításon. Annak eredményéből nem állapítható meg, hogy a cég3 kilátástalan helyzetbe került. Folyamatosan termeltek, jelentős saját árukészlettel rendelkeztek. Nem ő volt a pénzügyi irányító, így nem kellett ismerje a számlázási rendet. Nem volt tudomása arról, hogy az utalási számláról miért nem lettek értesítve a cégek. A kirendelt szakértő a 2007. október 20. és december 10. közötti értékesítéseket vette figyelembe, ez azonban a bizományosi szerződés szempontjából nem helytálló. A bizományosi szerződés nem arról szólt, hogy azon naptól minden, a cég számlájára beérkező áru ellenértéke az **cég1**-t illeti meg, ennek intézménye az inkasszó lett volna. Az elsőfokú bíróságnak tisztáznia kellett volna, hogy mennyi időt vesz igénybe, amíg a bizományba átvett áru ellenértéke kiszámlázásra kerül. Nem folytatott továbbá a bíróság bizonyítást az **cég2**-vel 2007. április 2-től fennállt szerződésre, téves az az ítéleti megállapítás, hogy részükre az **cég1** készletéből lett kielégítve a megrendelés. Hosszasan foglalkozott a beadvány a **cég3** működésével és az általa nyújtott 161 millió Ft-ot meghaladó részvényesi hitelével. A hitel összegét sem vette ki a cégből, ezzel mintegy a sikkasztás tényét cáfolta, hiszen a saját vagyonát is a cég működtetésére fordította. A vádlotti okfejtés szerint a raktározás és az áruk nyilvántartása körében nem kellett megfelelni a közraktározás feltételének, így nem róható fel, hogy az áruk már nem elkülönítetten voltak nyilvántartva. Azonos cikkszámokon volt nyilvántartva és ezáltal értékesítve az **cég1** és a **cég3** árukészlete, így nem volt lehetséges megállapítani, hogy mikor, melyik tételből, milyen arányban történt meg az értékesítés. A bíróság nem foglalkozott a bizományosi szerződésben foglalt pontok ellentmondásaival sem. Nem tárta fel, hogy hová tűnt az áru, mikor, mi módon tulajdonította el a mintegy 416 millió Ft-ot. Ezt követően idézte az egyes tanúvallomásokat, amelyek a véleménye szerint nem hiteltérdemlőek, a bíróság nem indokolta meg, hogy azokat miért fogadta el. Kifogásolta, hogy az árukészlettel rendelkezését a bíróság jogszerűtlennek ítélte, miután a sikkasztás csak idegen dologra követhető el, őt azonban a tulajdonos bízta meg az értékesítéssel, így az árukészletet jogszerűen birtokolta. Erre figyelemmel bűncselekményt nem követett el, ezért elsősorban bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában kérte a felmentését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az **I.r.vádlott** terhére szóló ügyészi fellebbezést a BF.840/2012/3. szám alatti átiratában fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás a bizonyítékok helytálló mérlegelésén alapszik, abból okszerűen következik az I.r. vádlott bűnössége és cselekményének minősítése is törvényes. Kifogásolta ellenben a büntetés kiszabása körében megjelölt enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat részben hiányosnak, részben nem megfelelő nyomatékkaal értékeltnek tartotta. Így különösen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy az **I.r.vádlott** vezető beosztásban kitartó szándékkal, folytatólagosan követte el a cselekményt a minősítésnek megfelelő összeghatár felső tételéhez közelítő összegre vonatkozóan. További súlyosító körülményként jelölte meg a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét változtassa meg, pontosítsa a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket, s

alkalmazzon súlyosabb büntetést, egyebekben hagyja helyben az ítéletet. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen az **I.r.vádlott** észrevételében arra hivatkozott, hogy a nyomozás és az elsőfokú eljárás idején nem álltak rendelkezésére az iratok. Előadta, hogy megbízott a védőjében, számára nem volt érezhető, hogy komolyabb következménye lesz az eljárásnak, ezért ő maga mélységében nem is foglalkozott az üggyel, így érdemben nem is tudott védekezni. A nyomozati iratokat nem tekintette át, mert ügyvédje azt mondta tiszta ügy, az elsőfokú eljárásban is volt iratismertetés, de nem számított az elítélésére. Van egy másik ügye folyamatban, annak a tárgya az, hogy a cég korábbi igazgatósági elnöke bizonyos helytelen számlákat bocsátott ki, kettős aláírás volt, másodikként ő írt alá. Előadta továbbá, hogy anyagiakkal nem rendelkezik, földönfutóvá vált, 2014. november 13-tól nyugdíjas, de annak összegét még nem állapították meg.

Érdemi észrevételében arra hivatkozott, hogy bűncselekményt nem követett el. Fellebbezése írásbeli indokolása szerint érvelve kiemelte, hogy a könyvszakértő a véleménye előterjesztésekor nem vette figyelembe a megrendelési és a teljesítési napokat. Elemezte a bizományosi szerződés egyes pontjait, véleménye szerint azok egymásnak ellentmondanak. Így az **cég1** számlaszámának megjelölése, az 5 napon belüli fizetési kötelezettség és nem teljesítés esetén az utólagos megvételi lehetőség a szerződés olyan időbeli teljesítését engedték, amely időben ő már nem is volt a cég3-nál, így nem tehető felelőssé. A szerződésből ugyanis logikusan a 2007. december 15. napja utáni elszámolás következik. A hazai piacon működő cégek és a közöttük fennálló ellentét, illetve a bankok részéről megnyilvánuló magatartás ellehetetlenítette a helyzetét. Tagi kölcsönét is a cég működtetésére fordította, ez igazolja, hogy nem volt sikkasztási szándéka.

Védője a nyilvános ülésen felszólalásában perorvoslatát a vádlott felmentése, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése céljából tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy **I.r.vádlott** jelentős összegű tagi kölcsöne miatt még feltételezni sem lehet, hogy sikkasztást követett volna el, továbbá 100 millió Ft volt a felszámoló költsége, ha nem számolják fel a céget, úgy kifizethették volna a bankokat. Kifogásolta a könyvszakértői vélemény azon megállapítását, hogy az árut nem lehetett beazonosítani, ugyanis a számlák alapján tételesen kigyűjthetőek az azonosítási adatok. Ezt azonban nem lehet a másodfokú eljárás keretében elvégezni, erre alapozta az ítélet hatályon kívül helyezése iránti indítványát. Hivatkozott arra, hogy a bizományosi szerződés a vád alapja, egy szerződés lehet jó, lehet ellentmondásos, de ez a szerződő felek problémája, nem büntetőjogi, hanem polgári jogi megítélés tárgya. Az adott esetben idő előtti megítélésről van szó, mert a biztos december 15-i határidő után kellett volna elszámolni, akkor a védenca már nem volt a cégnél, így büntetőjogi felelősség sem terhelheti. Álláspontja szerint az **I.r.vádlott** nem követett el bűncselekményt, a vád szó szerinti átvétele megalapozatlan, valójában csak egy polgári jogi elszámolási viszonyról lehet beszélni. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság a felmentésre nem lát kellő alapot, úgy másik szakértő kirendelésével a kigyűjtött számlák elemzése szükséges, amely az ítélet hatályon kívül helyezése útján biztosítható.

A vádlott az utolsó szó jogán kiemelte, hogy a szakértő is cikkszám szerint tüntette fel az árut, a számlákon is cikkszámok szerepelnek, ilyen egyszerű lenne kideríteni a történéseket. Előadta, hogy valójában volt 400 millió Ft körüli értékesítés, de a bizományosi szerződés nem vonatkozhatott arra az árukészletre, amelyre ők korábban már szerződtek.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla kétirányú perorvoslatok folytán **I.r.vádlott** tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy az eljárásban **I.r.vádlott** jogai semmiben nem sérültek, irattanulmányozási, kérdezői, észrevételezési jogát gyakorolhatta. Az a kérdés, hogy ezekkel a jogaival a vádlott él-e, vagy nem él, védőjével fennálló viszonyának elemzése nem tartozik a perrendi jogok sérelme körébe. Ahogyan a vádlott megbízott védőjében és ezért ő maga nem gyakorolta az iratok megismeréséhez fűződő jogát, ez a saját előadása szerint is az ő döntése volt, a másodfokú bíróság sem ebben a körben, sem más perrendi szabálysértést nem észlelt.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, indokolási kötelezettségét messzemenően teljesítette. Az eljárásban feltárt bizonyítékokat logikus csoportosításban, az ítélet átlátható szerkesztésével bemutatta, azokat egymással is egybevetetten mérlegelte. A bizonyítékok értékelése során logikai hibát, iratellenességet a másodfokú bíróság nem észlelt.

Az eljárásban a **cég3.** és az **cég1** közötti valamennyi, az ügy megítélése szempontjából lényeges szerződés, megállapodás rendelkezésre állt, ebből a két szervezet közötti viszony egyértelműen tisztázható volt. Tükrözték azt a gazdasági helyzetet, amely miatt egymásra épülően különböző megállapodásokat és szerződéseket kötöttek egymást követően és egymásra épülően nagyságrendileg ugyan azon értékre. Ezek a szerződések tartalmukban is visszautaltak a korábban kötött megállapodásokra, ebből a konstrukcióból adódóan a bizományosi szerződés már nem tartalmaz konkrét adatokat, hanem visszautalva felhívja a korábbi megállapodást. Erre figyelemmel nem fogadható el az a vádlotti védekezés, illetve védői érvelés, amely a két cég közötti folyamatos szerződéses jogviszonyból kiemeli a legutóbbi, a bizományi szerződést.

Az elsőfokú ítélet a 42. oldal II. pontjától kezdődően részletesen rögzítette és folyamatában bemutatta a felek között létrejött kétoldalú, különböző fajtájú megállapodásokat. A lényegét illetően a 2006. április 24-én aláírt együttműködési megállapodás, illetve ahhoz kapcsolódó adásvételi szerződés célja az volt, hogy az részéről az **cég1** közbeiktatásával a **cég3**-nek nyújtott 800 millió Ft éven belüli rulírozó forgóeszköz hitel visszafizetését biztosítsák. Ennek az egymás utáni megállapodások más-más módon próbáltak megfelelni, de az világosan kitűnt, hogy a következő, újabb szerződést az előző teljesítések elmaradása indokolta. Ehhez képest téves a védelem részéről az utolsó bizományi szerződés önálló elemzése, mintegy kiszakítva azt a korábbi szerződéses környezetből.

Az elsőfokú bíróság a készletek nyilvántartása és tárolása körében a különböző telephelyeken dolgozó raktárosok egybehangzó vallomása alapján megalapozottan rögzítette, hogy a raktárban nem tárolták fizikailag elkülönítve az **cég1** tulajdonát képező készleteket, nem tudták, hogy mely termék kinek a tulajdona. Ugyanígy, az Apolló programban, a számítógépes készletnyilvántartásban sem tüntették fel, hogy az egyes áruk, göngyölegek kinek a tulajdonában állnak. Ezáltal a bizonylatkezelési, számlázási, tárolási tevékenység teljességgel átláthatatlan volt a **cég3**-nél.

Már a 2007. május 21. együttműködési megállapodás IV. fejezet 4. pontja rögzítette, miszerint a **cég3.** vállalja, hogy az **cég1** tulajdonába került árukészletet idegen készletként tartja nyilván, majd a 2007. május 21. napi további Megállapodás 1. pontja szerint a cég3 mint tárolást végző vállalta az **cég1** tulajdonát képező árukészlet saját telephelyén történő tárolását. A következő, a 2007. szeptember 14. napi megállapodás egyeztetett 636 millió Ft körüli számlatartozást rögzített azzal, hogy ilyen mértékű árukészlet az **cég1** tulajdonát képezi, amely készletet a **cég3.** árufelelősenkénti bontásban tartja nyilván. A megállapodás 6. pontja előírja, hogy „köteles a nyilvántartásaiban

idegen készletként nyilvántartani". Ez a megállapodás 700.000.000 millió Ft kártérítési összegről kötött azzal, hogy a **cég3**. 2007. október 15-ig vállalta a megfizetését a **cég3** által értékesítésre kerülő termékek ellenértékéből. Felhatalmazta a megállapodás az **cég1** tulajdonát képező készlet bizományi értékesítésére azzal, hogy erről a cég3 a vevőit és a hitelezőit tájékoztatja. Ezt követően kötötték 2007. október 19. napján az újabb, már bizományosi szerződésnek nevesített megállapodást, amely a korábbiakra visszautalva hivatkozott az **cég1** árukészletére.

Ilyen konstrukcióban a vádlott és védője részéről téves a bizományosi szerződés elkülönült értelmezése és ellentmondásaira hivatkozása.

Megállapítható, hogy a vádlott a szerződésben foglalt kötelezettségének nem tett eleget, így különösen az **cég1** tulajdonába került áru elkülönített kezelésének. Ennek jelentősége lett volna a nyilvántartási rendszer hiányossága miatt, miután a szakértői vélemény szerint az árucikkek fajtája és mennyisége más módon nem volt követhető. Egybehangzó tanúvallomások szerint a raktárkészlet kizárólagos többsége az **cég1** tulajdonát képező áru volt, amelyet a bíróság a bizonyítékok helytálló mérlegelése alapján megállapított.

Az ítéletábra annyiban egyetértett a vádlott észrevételével, hogy az árukészletet jogszerűen birtokolta, hiszen a tárolási szerződés majd a bizományi megbízás ezt alátámasztotta. Ugyanakkor a bizományi szerződés célja az volt, hogy az ezt megelőző sikertelen konstrukciójú hiteltörlesztések, teljesítés helyett a megbízó tulajdonában álló árukészlet értékesítése megtörténjen a megbízó, az **cég1** javára és a vételár megbízó számára átadásra kerüljön.

Az egyértelműen megállapítható volt, hogy a bizományosi szerződés megkötését követően sor került értékesítésre, az áru ellenértéke befolyt, azonban az **cég1** részére semmilyen összeg nem került átutalásra, sem a vételár más módon történő teljesítésére. A teljesítés vagylagos módjának meghatározása nem jelenti a különböző kikötések közötti ellentmondást. A bizományosi szerződés az **cég1** jogosult számlaszámát kötötte ki a számlák teljesítési helyeként, erről az I.r. vádlott köteletségévé tette az intézkedést, amelyet ő elmulasztott megtenni. Ezen kívül azonban semmi nem akadályozta, hogy a saját számlára befolyt vételárak továbbutalásáról gondoskodjon, vagy készpénzes vétel esetén akár készpénzzel teljesítsen. Az **I.r.vádlott** azonban semmilyen módon, semmilyen összegben nem számolt el a bizományosi szerződésben rögzített árukészlettel.

Nem zárható ki az a vádlotti védekezés, hogy a különböző raktárakban a **cég3** tulajdonában lévő áru is volt, azonban ennek mennyisége oly mértékben elenyésző volt, amely a vádbeli cselekmény ténybeli és jogi megítélését nem érintette, csupán az elkövetési érték pontos összegű megállapíthatóságát zárta ki.

Az ítéletábra az iratok tartalma alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a tényállást csupán a következők szerint helyesbítette, illetve egészítette ki.

- A személyi körülmények között rögzítette, hogy **I.r.vádlott** 2014. november 13. napjától nyugdíjas, annak összegét még nem állapították meg.
- A vádbeli időszakot tekintve az elsőfokú bíróságtól eltérően az ítéletábra a bizományosi szerződés megkötésétől, azaz 2007. október 19-től 2007. december 10. napjáig határozta meg azt az időszakot, amire nézve a vádlotti felelősség megállapítható, tekintve, hogy ezen időponttól a vádlott megvált vezetői tisztségétől. Ebből következően az ítéletábra a tényállást

a 4. oldal utolsó bekezdésében annyiban módosította, hogy az árukészlet értékesítéséből származó ellenérték az 50 millió Ft-ot meghaladta, de a 250 millió Ft-ot nem érte el. Továbbá ezen összeg jogtalan eltulajdonítása helyett az azzal sajátjakénti rendelkezést állapította meg, ahogyan azt jogi indokolásában az elsőfokú bíróság az ítélet 68. oldalán helyesen kifejtette.

Nem voltak elfogadhatóak azok a felvetések sem, hogy **I.r.vádlott** jelentős összegű tagi kölcsönt nyújtott a cég3-nek, így nem volt rászorulva arra, hogy sikkasztás útján jusson anyagiakhoz, hiszen még a saját kölcsönét sem vonta ki a működésből. Ilyen összefüggés a cselekmény megítélésénél nem bír jelentőséggel, hiszen a tagi kölcsön folyósításával az az összeg a cég vagyontömegébe kerül, visszafizetésének meghatározott szabályai vannak, amely gazdasági művelet sem az adásakor, sem a visszajuttatáskor nem hozható semmilyen kapcsolatba a vádlott terhére rótt magatartás tényeivel.

Nem volt elfogadható újabb szakértői vélemény beszerzésével a számlákon szereplő áruk cikkszám szerinti összevetése az egyes vételi szerződéseken feltalálható adatokkal. Ez az igény pontos számviteli és tárolási rend betartása mellett merülhetett volna fel, az adott esetben azonban a tényállás ezzel merőben ellentétes körülményeket rögzített, amelyek a bizonyítékok tükrében megalapozottnak bizonyultak.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás az előző kiegészítéssel és helyesbítéssel minden tekintetben megalapozott, felülbírálatra alkalmas, az ítélet hatályon kívül helyezésének védelmi indítványa nem volt elfogadható.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett **I.r.vádlott** bűnösségére, cselekményének jogi minősítése törvényes.

A vádlott felmentésére - akár bűncselekmény, akár bizonyítottság hiánya okán - nem volt alap, ezek az indítványok eltérő tényeken, illetve a bizonyítékok más módon való mérlegelésén alapultak. A tényállás megalapozottsága azonban ezt a védői igényt kizárta.

A törvényszék a Btk.2.§-a szerint helyesen alkalmazta az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályokat.

Az ítélet jogi indokolásában - 68. oldal 2. bekezdésében - az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a sikkasztás megvalósulása nem eredmény bűncselekmény, nem tényállási elem a károkozás. Elkövetési magatartása az idegen dolog eltulajdonítása, vagy az azzal sajátjakénti rendelkezés. A törvényszék az utóbbi, a sajátjakénti rendelkezés törvényi tényállási elem megvalósulását helytállóan róta fel. A vádlott azzal a magatartásával követte el a sikkasztást, hogy az árukészlet értékesítése során nem adott utasítást arra, miszerint a vételárat az **cég1** számlájára utalják. Ezt az utasítást saját cégén belül, a vevők felé, de a számlát vezető pénzügyi osztálynál továbbutalást kérve egyaránt elmulasztotta, ezáltal az idegen vagyont használatára sajátjaként rendelkezett. Arra nem folyt bizonyítás és az adott bűncselekmény megvalósulása szempontjából nincs is jelentősége, hogy ezt a magatartását saját, vagy a cége javára folytatta.

Ugyanakkor az ítélet 68. oldal 2. bekezdésében a 2007. december 10. napja utáni időszak felrovásával az ítélet tábla nem értett egyet, mert ettől kezdődően a vádlott már nem volt potenciális teljesítési pozícióban és adott esetben a vagylagos teljesítés lehetősége sem merülhetett fel.

Az ítélet tábla ezért az elkövetési értéként a könyvszakértői vélemény szerint 2007. december 10-ig befolyt 258.949.448 Ft-ot vette alapul azzal, hogy ebből levonandó az a 28.013.410 Ft, amit azonnali beszédési megbízással más javára a bank leemelt az összegből. Adat merült fel készpénzes értékesítésre is, illetve elenyésző mértékű saját áru meglétét is elfogadta a bíróság. Erre figyelemmel módosította úgy a bíróság a tényállást, hogy az elkövetési érték az 50 millió Ft-ot meghaladja, de a 250 millió Ft-ot nem érte el. A cselekmény jogi minősítését az előzőek nem érintették, a törvényszék a folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetett törvényesen állapította meg. A bűncselekmény megjelölése az elkövetési magatartás megjelölésének elmaradása miatt pontatlan, ezért azt az ítélet tábla a Btk.372.§ (1) bekezdés II. fordulat - sajátjakénti rendelkezés - és (5) bekezdés a./ pont feltüntetésével pontosította.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság által értékelt súlyosító és enyhítő körülmények kisebb módosítást igényeltek.

Az I.r.vádlott büntetlen előéletének enyhítő hatását az ítélet tábla mellőzte, mert ügyvezetői tisztségének ez előfeltétele volt. A tényállásnak az elkövetési érték jelentős csökkenésére vonatkozó helyesbítése folytán a súlyosító körülmények közül az elkövetési érték felső határához közelítést mellőzte.

Nem értett egyet a Fellebbviteli Főügyészség indítványával a további súlyosító körülmények megállapíthatóságát illetően. A vezető beosztásban történt elkövetés nem róható fel, miután ennek hiányában nem tudta volna megvalósítani a bűncselekményt. A kitartó szándékot a folytatólagosság körében értékelte a bíróság, az összeghatár felső tételéhez közelítés pedig nem állapítható meg. Ezen kívül a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságára semmilyen adatot nem jelölt meg az ügyészség és e tény nem is köztudomású.

A kiszabott büntetés a bűncselekmény tárgyi súlyának és a módosított bűnösségi tényezőknek megfelel, különös figyelemmel a jelentős időmúlásra, ezért sem a súlyosítására, sem az enyhítésére az ítélet tábla nem látott indokot.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése

értelmében a bűncselekmény anyagi jogi megjelölésének pontosításával és a közügyektől eltiltás mellékbüntetéskénti feltüntetésével helybenhagyta.

Budapest, 2015. év március hó 26. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2014. február 3. napján kelt 9.B.1457/2011/90. számú ítélete az **I.r.vádlott** tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.148/2014/12. számú végzése folytán 2015. március 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2015. március hó 26. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő